

PRIMORAC I PARTNERI d.o.o.
ODVJETNIČKO DRUŠTVO

Sjedište: Trg Hrvatske bratske zajednice 2b, 21 000 Split
Tel: +385 (21) 480 646
Fax: +385 (21) 480 647

Pisarnica: Kennedyev trg 6b, 10 000 Zagreb
Tel./fax: +385 (1) 233 2937

Odvjetnici: dr. sc. Damir Primorac, Mato Krmek, Tomislav Zagorec, Toni Mandić, Mirna Cambj, Petar Pivac
odvjetnički vježbenici: Bruno Boban, Dino Korunić

www.primorac-partners.com
e-mail: info@primorac-partners.com

VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

putem

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

P-1139/2023

Tužitelj: AD PLASTIK d.d. OIB: 48351740621, Matoševa ulica 8, 21.210 Solin

Tuženik: ADRIA BONACA d.o.o. (prije: Novi salonit d.o.o.), OIB: 74737876059, Radnička cesta 27, 10000 Zagreb, zastupan po odvjetnicima iz odvjetničkog društva Primorac i partneri d.o.o., Zagreb, Kennedyev trg 6

ŽALBA TUŽENIKA

protiv presude Naslovnog suda od dana 18. listopada 2024.g.

e komunikacijom

U predmetu gornjeg broja tuženik je zaprimio presudu Naslovnog suda broj gornji od dana 18. listopada 2024.g. kojom se:

„I Nalaže tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 221.042,41 EUR sa zakonskim zateznim kamata od 19. listopada 2020. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka, za razdoblje od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, a za razdoblje od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, s time da je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa

Trgovački sud u Splitu br. Tt-16/6321-2, MBS: 060248683, OIB: 73118313420,

Temeljni kapital: 350.000,00 kn uplaćen u cijelosti,

Žiro račun otvoren kod Privredne banke Zagreb d.d., IBAN: HR68 2340 0091 1103 5441 6,
SWIFT CODE: PBZGHR2X

Članovi uprave: dr. sc. Damir Primorac, Mato Krmek

proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

II. Nalaže tuženiku nadoknaditi tužitelju troškove ovog parničnog postupka u iznosu od 17.688,12 EUR sa zakonskom zateznom kamatom od dana donošenja ove presude do isplate, po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te 2 P-1139/2023 godine, s time da je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

III. Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadom troškova parničnog postupka u iznosu od 9,81 EUR s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom.

IV. Odbija u cijelosti kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadom troškova ovog parničnog postupka.“

Protiv citirane presude u cijelosti, tuženik ulaže ovu žalbu zbog pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešne primjene odredaba Zakona o parničnom postupku ("Službeni list SFRJ" br. 4/77., 36/77., 36/80., 6/80., 69/82., 43/82., 58/84., 74/87., 57/89., 20/90., 27/90., 35/91., "Narodne novine" br. 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. - službeni pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23; dalje: ZPP). Presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, izreka presude je nerazumljiva, proturječi sama sebi i razlozima presude, te nema razloga o odlučnim činjenicama. O odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava ili zapisnika o iskazima danim u postupku.

U bitnom je sud presudu obrazložio u točki 23. obrazloženja gdje navodi: „Činjenica da je osnovan sudski polog ne utječe na tužnikovu obvezu vraćanja tužitelju iznosa koji je stekao bez osnove, odnosno temeljem osnove koja je kasnije otpala, a sve u smislu citirane odredbe čl. 1111. ZOO-a. Jednako tako, u konkretnoj pravnoj stvari neodlučna je i eventualna mogućnost da bi donošenjem revizijske odluke otpala pravna osnova na kojoj tužitelj u ovom postupku temelji svoje potraživanje, već je odlučno da li je tuženik vratio ili nije tužitelju novčani iznos koji je tužitelj uplatio tuženiku temeljem osnove koje je kasnije otpala, a što je tuženik bio dužan učiniti temeljem odredbe čl. 1111. ZOO-a.“

Uvodno, da se izbjegne nepotrebno ponavljanje, tuženik upućuje na sadržaj svog podneska od dana 27.02.2024.g. u kojem su sumirani razlozi neosnovanosti tužbenog zahtjeva tužitelja, a potom i pobijane presude.

Donoseći pobijanu presudu prvostupanjski sud zanemaruje i ne sagledava činjenice koje su prethodile ovom parničnom postupku, a odlučne su za odluku o neosnovanosti tužbenog zahtjeva i mahom su među strankama nesporne.

Prvostupanjski sud zanemaruje činjenicu da je tužba u ovom postupku podnesena 26.05.2023.g. kad se nad ovdje tuženikom još vodio višegodišnji stečajni postupak (otvoren 2004.g.) koji je okončan uslijed pravomoćnog rješenja o potvrdi stečajnog plana i zaključen rješenjem od 26.03.2024.g., pravomoćnim dana 12.04.2024.g.

Ne bi smjelo biti sporno da je za tražbine prema dužniku u stečaju odnosno stečajnoj masi isključivo nadležan stečajni sud odnosno konkretno stečajni sudac koji je izrijekom o zahtjevu ovdje tužitelja već odlučio i obvezu tuženika na vraćanje primljenog iznosa uvjetovao ishodom revizijskog postupka koji je u tijeku među strankama.

Ne bi smjelo biti sporno da potraživanje tužitelja prema tuženiku po svojoj naravi predstavlja ostale obveze stečajne mase.

Prema izričitoj odredbi članka 254. Stečajnog zakona (1996) ("Narodne novine" br. 44/96., 161/98., 29/99., 129/00., 123/03., 197/03., 187/04., 82/06., 116/10., 25/12., 133/12., 45/13., 71/15; dalje: SZ'96) prije zaključenja stečajnoga postupka stečajni je upravitelj dužan namiriti nesporne obveze stečajne mase, a za sporne pružiti odgovarajuće osiguranje što je tuženik (odnosno sada prednik tuženika) učinio polaganjem iznosa koji je predmet ovdje tužbenog zahtjeva.

„Spornost“ obveze ovdje tuženika prema tužitelju se očituje u tome da je među strankama u tijeku revizijski postupak posl.br. Rev-929/2021 koji nije okončan do dana sastava ove žalbe. U tom smislu, odnos među strankama nije „konačno“ riješen i ne zna se da li će u konačnici utužena sredstva pripasti ovdje tužitelju ili ovdje tuženiku. Upravo se zato sredstva i nalaze na sudskom pologu i dok se ne ostvare pretpostavke za oslobađanje predmetnih sredstava sa sudskog pologa u korist jedne ili druge parnične stranke, niti jedna strana nema jače pravo na ta sredstva niti pravo raspolaganja istima, i tako do ispunjenja uvjeta iz Zaključka Naslovnog suda od dana 23. rujna 2020. posl.br. 31. St-47/2004-75 (dalje: Zaključak).

Utoliko se prvostupanjska presuda ukazuje nezakonitom, a tužbeni zahtjev neosnovanim. Suprotno navodima prvostupanjskog suda i prigovor pravomoćno presuđene stvari je osnovan (i u neku ruku potvrđen rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od dana 5. listopada 2023.g. posl.br. Pž-2941/2023, a koje se nalazi u spisu).

Tuženiku je kao stečajnom dužniku sudskom odlukom (gore citiranim rješenjem VTSRH) zabranjeno izvršiti isplatu iznosa koji je dosuđen pobijanom presudom, do ispunjenja pretpostavki navedenih u Zaključku.

U konkretnom slučaju stečajni sud je o zahtjevu tužitelja za povrat stečenog bez osnove odlučio u cijelosti u okviru odredaba Stečajnog zakona i u tom kontekstu se radi o pravomoćno presuđenoj stvari, što je prvostupanjski sud propustio utvrditi, iako su mu te činjenice bile zorno prezentirane tijekom prvostupanjskog postupka.

Nesporna je činjenica da je tuženik za vrijeme kada je bio u stečaju položio na sudski polog upravo identičan iznos novca upravo po identičnoj osnovi koji tužitelj u ovom postupku traži da mu se isplati.

Nesporna je činjenica da su uvjeti oslobađanja sredstava sa sudskog pologa (bilo za korist tužitelja ili tuženika u ovom postupku) pravomoćno regulirani Zaključkom.

Ukoliko bi pobijana presuda ostala na snazi odnosno postala pravomoćna, tuženik bi bio primoran platiti još jednom taj isti nemali iznos (daljnjih cca 350.000,00 €), odnosno duplo od onoga što tužitelj traži. U potpuno zamislivoj situaciji kada bi ovdje pobijana presuda postala pravomoćna, pa tuženik po istoj platio naloženi iznos, a da potom Vrhovni sud Republike Hrvatske po reviziji posl.br. Rev-929/2021 odluči pravomoćno u korist ovdje tužitelja, tužitelj bi se dva puta naplatio po istoj osnovi.

Tada bi ovdje tuženik bio prisiljen ustati protiv ovdje tužitelja još jednom tužbom temeljem članka 1113. ZOO-a, što je potpuno nepotrebno i prouzrokovalo bi daljnje troškove za obje strane. U tom kontekstu se i ovaj postupak može shvatiti kao obijesno parničenje koje moguće da dovodi do daljnjeg nepotrebnog parničenja.

U krajnjoj liniji, a posljedično svemu gore navedenom, do zasnivanja sudskog pologa Zaključkom stečajnog suca, osnova po kojoj je ovdje tuženik sporni iznos naplatio od ovdje tužitelja je i bila otpala na par mjeseci u 2020. godini, ali je i oživjela u formi upravo tog Zaključka. Dakle, ne može se govoriti o tome da ovdje tuženik (odnosno Naslovni sud u vidu pologa) drži sredstva bez osnove, a još manje se može govoriti o tome da je tuženik nesavjestan, pa da bi nakon uplate sredstava po Zaključku tekle kamate na položeni iznos (prvo 204.434,19 Eura / 1.540.309,40 kuna, zatim i daljnjih 141.912,86 EUR). Prilikom donošenja prvostupanjske

presude, sud uopće nije ispitivao da li je tuženik (za vrijeme stečaja ili kasnije) bio savjestan ili nesavjestan pa je presudu nemoguće ispitati u pogledu dosuđenog tijeka kamata.

Želi se reći ukoliko sud već smatra da odredbe članka 186. i 190. ZOO-a nisu primjenjive, sud je nesumnjivo pogrešno primijenio odredbu čl. 1111. ZOO-a, a uopće nije primijenio odredbu članka 1115. ZOO-a koju je svakako morao primijeniti kada već vraćanje smatra osnovanim i uzeti da je nepoštenje tuženika prestalo osnivanjem sudskog pologa, pa su tada i prestale teći kamate. Sud je navedeno propustio učiniti.

Tuženik je u kontekstu svega gore navedenog još u odgovoru na tužbu predložio prekid ovog parničnog postupka do donošenja odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske, što je sud otklonio s obrazloženjem da podnošenje revizije nije razlog za prekid postupka (točka 4. obrazloženja pobijane presude). To je točno ako se gramatički tumače odredbe ZPP-a, ali je ishod revizijskog postupka prethodno pitanje u ovom postupku, o kojem pitanju sud u ovom postupku niti je odlučivao niti može odlučivati, pa je stoga ostvarena pretpostavka za prekid postupka iz čl. 213.st.1.t.1. ZPP-a.

Nadalje, Zaključak i potom rješenje VTS-a posl.br. Pž-2941/2023 su evidentno suspendirali obvezu vraćanja primljenog iznosa i istu uvjetovali. U tom kontekstu bi i određivanje prekida ovog postupka bilo svrhovito i zakonito jer konačni ishod matičnog parničnog postupka među strankama predstavlja prethodno pitanje u ovom postupku kako je već gore obrazloženo.

Slijedom svega naprijed navedenog predlaže se drugostupanjskom sudu ukinuti pobijanu presudu i tužbu odbaciti, podredno preinačiti pobijanu presudu i tužbeni zahtjev odbiti u smislu žalbenih navoda, sve uz naknadu parničnog troška tuženiku uvećano za naknadu troškova ove žalbe.

U Zagrebu, 25. listopada 2024.g.

ADRIA BONACA d.o.o.
po punomoćniku

Tuženik potražuje trošak:

sastav podneska 2.080 boda po OT
= 4.160,00 EUR+PDV 25% (1.040,00 EUR) = 5.200,00 EUR
+ sudske pristojbe po odmjeri suda

